

Νέα Σμύρνη: Πανηγυρικός Εσπερινός Αγίου Χρυσοστόμου

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Νέας Σμύρνης](#)

Μέγας πολυαρχιερατικός Εσπερινός επί τη μνήμη του αγίου ενδόξου ιερομάρτυρος Χρυσοστόμου Μητροπολίτου Σμύρνης και των συν αυτώ κατά την Μικρασιατική Καταστροφή μαρτύρων, τελέστηκε στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό της Αγίας Φωτεινής Νέας Σμύρνης το απόγευμα του Σαββάτου 10 Σεπτεμβρίου 2022.

Προσκεκλημένοι από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Νέας Σμύρνης κ. Συμεών ήταν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σύρου κ. Δωρόθεος και ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Ωρεών κ. Φιλόθεος, ο οποίος και κήρυξε τον θείο Λόγο. Ο Θεοφιλέστατος, μετά τις ευχαριστίες του προς τον οικείο Ποιμενάρχη για την τιμητική πρόσκληση, ξεκίνησε το κήρυγμα του λέγοντας ότι η ευγενική πρόσκληση

του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Νέας Σμύρνης κ. Συμεών, του σεπτού Ποιμενάρχου της ιστορικής αυτής Μητροπόλεως, «εγείρει σε όλους συναισθήματα συγκλονιστικά» και του δίνει την ευκαιρία να συνεορτάσει μαζί με τους κληρικούς της Μητροπόλεως, τους τοπικούς φορείς αλλά και το πλήρωμα της τοπικής Εκκλησίας και να τιμήσουν όλοι μαζί τον Άγιο Χρυσόστομο.

Ο Θεοφιλέστατος, μεταξύ άλλων, πρόσθεσε:

«Ἐπέτειος δύσκολη ἀλλά καί συνάμα ἐπέτειος ἐλπίδας, ἀφοῦ βλέπουμε ὅτι οἱ Μικρασιάτες πρόσφυγες ρίζωσαν καί διακρίθηκαν μεταξύ ὄλων τῶν ἀνθρώπων πού ζοῦσαν στήν Ἑλλάδα.

Θά ἤθελα νά ἐκφράσω ἐλάχιστες σκέψεις γιά τήν ἐορτή πού καθιερώθηκε ἐδῶ καί 30 χρόνια, τό 1992, ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὅταν καί συμπληρώθηκαν 70 ἔτη ἀπό τή Μικρασιατική Καταστροφή, ἐκφράζοντας ἔτσι τήν ἱστορική συνείδηση τοῦ ἱεροῦ Κλήρου καί τοῦ πιστοῦ λαοῦ γιά τήν ἀγιότητα ὧν μαρτύρησαν πρίν ἀπό 100 χρόνια καί προσέφεραν τον ἑαυτό τους γιά χάρη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, γιά τήν πίστη τους καί γιά τό καθῆκον τους πρὸς τήν πατρίδα. Δέν ἀντιβαίνει τό ἓνα στό ἄλλο.

Στο Δοξαστικό τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς ἐορτῆς, μεταξύ τῶν ὕμνων πού ἀκούσαμε ἀπόψε, παρομοιάζεται ὁ ἱερός Χρυσόστομος μέ τό πρόσωπο τοῦ ἱεροῦ Ποιμένος, τό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἰσταται «εἰς τύπον καί τόπον Χριστοῦ», καί μετέχει στόν τρόπο ζωῆς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ εἰκόνα τοῦ καλοῦ Ποιμένος εἶναι παρμένη ἀπό τήν γνωστή παραβολή. Γιατί ὅμως ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι «ὁ Ποιμήν ὁ καλός;». Γιατί ἐγκαταλείπει τήν ἀσφάλειά του γιά νά σώσει τό χαμένο πρόβατο. Γίνεται ἄνθρωπος γιά νά ἐπαναφέρει τόν ἄνθρωπο στήν εὐλογημένη ποίμνη πού ξέφυγε. Αἰτία τῆς ἐνανθρωπήσεως, ἡ πτώση τῶν Πρωτοπλάστων πού θέλησαν νά στηριχθοῦν ἀποκλειστικά στίς δικές τους δυνάμεις. Προσλαμβάνει τόν ἄνθρωπο καί τόν ὁδηγεῖ στόν Θεό μέσα ἀπό τόν Σταυρό καί τήν Ἀνάστασή Του. Ὁ Σταυρός ὑπάρχει «ζωή καί ἀνάστασις» καί δηλώνει τήν ἀπεραντοσύνη τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ γιά τόν ἄνθρωπο. Ἐλυσε τό ἐπιτίμιο τῆς βρώσεως τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς, τοῦ ξύλου τοῦ καλοῦ καί τοῦ κακοῦ καί χάρισε τή ζωή καί τήν Ἀνάσταση.

Ὁ Σταυρός εἶναι τό καύχημα τῆς Ἐκκλησίας, γιατί ἐπάνω του βρέθηκε ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Γι' αὐτό καί ἀποτελεῖ τήν αἰτία τῆς χαρᾶς τοῦ κόσμου, τῶν ἀνθρώπων.

Σέ αὐτά τά βήματα βαδίζει ὁ ἅγιος Χρυσόστομος. Δέν ἔμεινε στό ἀξίωμα ἀλλά σάν καλὸς ποιμένας ἔπρεπε νά ἀνέβει στὸν Σταυρό γιὰ νά ἀκολουθήσει τὸ παράδειγμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Μέσα ἀπὸ τὴ θυσία δείχνει τὴν ἀγάπη του γιὰ τὸ ποίμνιό του. Ὅχι μόνο αὐτός ἀλλὰ καὶ τόσοι ἄλλοι: ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς καὶ μοναχοί. Ἀπὸ τὸ συναξάρι του μαθαίνουμε ὅτι ἀπὸ τὸ ἱερό του σῶμα τίποτε δεν βρέθηκε γιὰ νά τιμηθεῖ, καθὼς κατακρεουργήθηκε βαναυσότατα.

Τὸ δικό μας χρέος νά παραμένουμε συνεπεῖς στὴ ζωή μας, στὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, στὴν ἀγάπη πρὸς τοὺς ἀνθρώπους. Ἡ ἐπιμονή μας στὴν ὁδὸ τῶν θλίψεων, τῆς τήρησης τῶν θείων ἐντολῶν, τοῦ θείου θελήματος εἶναι αὐτά πού μᾶς φέρνουν σέ ἐπικοινωνία μέ τὸν Θεό. Βαδίζοντας στά δικά τους ἵχνη νά ὁδεύουμε στά εὐλογημένα χνάρια τοῦ καθήκοντος καὶ νά παραμένουμε στὴν εὐλογημένη ὁδὸ τῆς Ἐκκλησίας. Ἀμήν».

